

Valdemar Thomsen: Under Sagens første Behandling har jeg bl. a. ved at stille en Dagsorden givet Udtryk for Bondepartiets Stilling til dette for Landbruget og Beskæftigelsen skæbnsvangre Forslag. Ved den Lejlighed gjorde jeg opmærksom paa, at Forholdet naturligvis vilde stille sig ganske anderledes, hvis man kunde paavise, at Landbrugserhvervets Udøvere faar et Vederlag, der staar i blot nogenlunde rimeligt Forhold til Værdien af deres Arbejdsydelse og i rimeligt Forhold til deres Arbejdstids Længde. Jeg tillod mig at spørge, og jeg gør det igen ved denne Lejlighed, om et eneste af Tingets Medlemmer tør staa op her og paastaa, at Landbrugets Levestandard taget i Almindelighed og i Forhold til Arbejdsindsatsen er paa Højde med den, som Landbruget alle Forhold taget i Betragtning har Krav paa. Ingen meldte sig forleden, og ingen melder sig i Dag; for at paastaa det vilde simpelt hen være at tale imod bedre Vidende.

Naar ingen melder sig, er det maaske ogsaa, fordi man ved, at jeg paa staaende Fod kan dokumentere, at Landbruget under denne Regering har været ude for en økonomisk Mishandling, som der ikke findes Mage til i vor nyere Historie. I de fleste Tilfælde har man faaet indrettet det saa snedigt, at danske Bønder er blevet Renteslaver i deres egen Bedrift, samtidig med at andre og da særlig Storindustriens og Højfinansens Folk har Indtægter, som i mange, mange Tilfælde maa betegnes som en ren Skandale. Af Henvendelsen fra Landbrugets Organisationer — den findes som Bilag til Betænkningen — fremgaar det, hvordan de Mænd ser paa det, som i dette Forhold repræsenterer Landbruget. Udvalget kan ikke have undgaaet at faa et levende Indtryk af, hvor urimeligt den Lønstigning, her bliver Tale om, vil komme til at virke.

Noget Hensyn til Udtalelserne fra Organisationerne om at blive fri for Forligsinstitutionen som Meddommer er der ikke taget. Forligsinstitutionen skal — og Hensigten er ikke til at misforstaa — være Dommer i sin egen Sag.

Af en Tabel, udarbejdet af Landøkonomisk Driftsbureau, fremgaar det, at Landbrugets Produktpriser siden 1914 er steget med 26 pCt., medens Arbejdslønnen er gaaet op med ikke mindre end 139 pCt. Naar jeg oplyser, at denne Post af samtlige Omkostninger andrager 42 pCt., vil man forstaa, hvilken yderligere Belastning Landbrugets Omkostninger vil faa, efter at Voldgiftsretten har gjort sit Arbejde.

For om muligt, medens Tid er, at vække Tinget til Eftertanke vil jeg til Slut fremhæve nogle faa Bemærkninger fra en Pjece, skrevet af Forstander Overgaard, Ladelund. Forstander Overgaard gør opmærksom paa, at Landbrugets Taalmodighed er sat paa en haard Prøve, at der med en Naturlovs Nødvendighed maa ske en Ændring i Fordelingen af Danmarks Indtægter, at Spændvidden mellem Landbrugets Produktionsindtægter og de indenlandske Omkostningskonti hører op af sig selv, om ikke før, saa naar den resterende Del af Landbrugets Egenkapital er opspist. Ordret siger Forstander Overgaard i denne Pjece — jeg beder om Tilfaldelse til et ganske kort Citat —:

„For et Land som vort, hvis Økonomi er saa afhængig af Eksporterhvervenes Indtægter, kan man ikke i Længden opretholde et indenlandsk Pris- og Omkostningsniveau, der staar i saa stort Misforhold til Eksporterhvervenes Indtægter, som Tilfældet har været for dansk Landbrug siden 1925. En saadan Mangel paa økonomisk Ligevægt vil før eller senere ogsaa paavirke Landets Pengeforhold. Her er man under en økonomisk Lov, som ingen Regering uanset Navn eller Partifarve i Længden kan unddrage sig, og jo før man indstiller sig paa Erhvervslighedsprincippet, desto lettere slipper man igennem Vanskelighederne, og desto mindre Splittelse opstaar der inden for vort Folk.“

Jeg ved ikke, hvilken Betydning Tinget tillægger disse Ord, men jeg ved, at Ansvaret med hele sin Vægt vil falde paa den Regering og den Rigsdag, der intet Hensyn har taget og intet Hensyn tager i nærværende Tilfælde til det bestaaende Misforhold.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 91 Stemmer mod 5; 4 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om det for Regulering af Arbejdsløninger gældende Pristal.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4504).